

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2044

Κυριακὴ ΣΤ' Λουκᾶ (Λουκ. 8,26-39)
22 Ὀκτωβρίου 2017

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Περιορισμένη ἡ δύναμις τοῦ σατανᾶ

«Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς» (Λουκ. 8,32)

Ὅταν, ἀγαπητοί μου, ὅταν ὁ Κύριος ἐξεδίωξε ἀπὸ τὸν δυστυχημένο Γαδαρηνὸ τὴν λεγεῶνα τῶν δαιμόνων, τότε τὰ δαιμόνια φοβοῦνταν μήπως τὰ διατάξῃ νὰ πᾶνε ἀπὸ τώρα «εἰς τὴν ἄβυσσον», δηλαδὴ στὴν κόλασι. Κ' ἐπειδὴ δὲν ἤθελαν νὰ σταματήσουν οὔτε μιὰ στιγμὴ τὴν προσφιλῆ τους καταστροφικὴ δραστηριότητα κι οὔτε ἐνιωθὰν ἀνάγκη ν' ἀναπαυθοῦν ἀπὸ τοὺς κόπους τους, **σκέφτηκαν νὰ καταστρέψουν κάτι ἄλλο.** Ζήτησαν λοιπὸν ἀπὸ τὸν Κύριο, νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ πᾶνε νὰμποῦν σὲ μιὰ «ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει», σ' ἓνα μεγάλο κοπάδι χοίρων ποὺ ἔβοσκε ἐκεῖνὴ τὴν ὥρα στὸ κοντινὸ βουνό. Καὶ ὁ Κύριος «ἐπέτρεψεν αὐτοῖς», τοὺς τὸ ἐπέτρεψε (Λουκ. 8,32).

Τί παρατηροῦμε ἐδῶ; Κάτι **παράδοξο.** Ὁ διάβολος καὶ οἱ δαίμονες εἶνε οἱ αἰώνιοι ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ, ἀντιμάχονται τὸν ἴδιο καὶ τὸν ἱερὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο ἦρθε ἐδῶ στὴ γῆ, κάνουν τὸ πᾶν γιὰ νὰ παρεμποδίσουν τὸ ἔργο του· δὲν ἔχουν καμμία σχέσι καὶ δὲν ἐπικοινωνοῦν μαζί του, εἶνε ἀμετανόητοι καὶ μένουν ἀδιάλλακτοι. Τί βλέπουμε ὅμως νὰ γίνεται τώρα· ἀφήνουν τὴν ἀδιαλλαξία, ἀπευθύνονται σ' αὐτὸν καὶ ἔρχονται σὲ συνεννόησι μαζί του. Καὶ μόνο αὐτό; ἐνῶ θέλουν νὰ κάνουν τὸ κακὸ ποὺ σκέπτονται, νὰ καταστρέψουν δηλαδὴ τὸ κοπάδι τῶν χοίρων, δὲν προχωροῦν ἀμέσως στὸ σκοπὸ τους, ἀλλὰ **ζητοῦν ἀπὸ τὸ Χριστὸ τὴν ἄδειά του** γιὰ νὰ ἐνεργήσουν! Ξέρετε πῶς μοιάζει αὐτό; Σὰν ὁ ἐχθρὸς ἐνὸς στρατηλάτου, π.χ. τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἢ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος ἢ τοῦ Ναπολέοντος, ὄχι μόνο ν' ἀποκαλύπτῃ στὸν ἀντίπαλό του τί σχεδιάζει νὰ κἀνῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ τοῦ ζητᾷ τὴν ἔγκρισι νὰ τὸ κἀνῃ! Περίεργο πρᾶγμα. Πῶς ἐξηγεῖται αὐτὴ ἡ συμπεριφορᾶ;

Τὸ νὰ ζητοῦν, ἀγαπητοί μου, τὰ δαιμόνια τὴν ἄδεια νὰ καταστρέψουν τὴν ἀγέλη τῶν χοίρων σημαίνει, ὅτι **οἱ δαίμονες δὲν εἶνε κυρίαρχοι τοῦ παντός.** Μπορεῖ ὁ διάβολος νὰ ἰσχυρίζεται ὅτι κατέχει ὅλες τὶς ἐξουσίες τοῦ κόσμου (βλ. Λουκ. 4,6) καὶ μπορεῖ οἱ δαίμονες νὰ λέγονται «κοσμοκράτορες τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου» (Ἐφ. 6,12), αὐτὸ ὅμως ποὺ εἶπαν σήμερα στὸ Χριστὸ ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν εἶνε στὸ χέρι τους νὰ κάνουν ὅ,τι θέλουν· ἡ δρᾶσι τους ἐκτείνεται μέχρι ἐνὸς σημείου καὶ τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ κινοῦνται μέσα σὲ ὠρισμένα ὄρια. Αὐτὴ εἶνε ἡ πραγματικότητα, κι αὐτὸ γιὰ μᾶς εἶνε πολὺ παρήγορο καὶ ἐνισχυτικό.

Ἀλλοίμονο στὴν ἀνθρωπότητα, ἐὰν ὁ σατανᾶς ἔμενε ἐλεύθερος νὰ δράσῃ καὶ νὰ ἐκτελέσῃ ὅλα τὰ κακοῦργα σχέδιά του. Εἶνε τόση ἡ κακία του ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε, ἂν ἦταν ἐλεύθερος, μέσα σὲ λίγα λεπτὰ θὰ ζητοῦσε νὰ θρυμματίσῃ τὰ πάντα καὶ ἔπειτα νὰ καθίσῃ ἐπάνω στὰ ἐρείπια καυχάζοντας γιὰ τὸ κατόρθωμά του. Ἄλλὰ **ὁ Θεὸς δὲν ἀφήνει τὸ σατανᾶ.** Ἀγαπᾷ τὸν ἄνθρωπο, καὶ γι' αὐτὸ ἀπ' τὸ ἓνα μέρος περιορίζει τὴν καταστροφικὴ μανία τοῦ διαβόλου, τοῦ θέτει ἰσχυροὺς περιορισμοὺς καὶ τοῦ βάζει γερὸ χαλινάρι, ὥστε ἡ ὁρμὴ του ν' ἀνακόπτεται· κι ἀπ' τὸ ἄλλο μέρος ὀπλίζει τὸν ἄνθρωπο μὲ τέτοια πνευματικὰ ὄπλα, ὥστε κάθε πιστὸς δοῦλος του ἐξωπλισμένος μὲ τὴ δύναμι τῆς θείας χάριτος νὰ μπορῇ ν' ἀποκρούῃ τὶς ἐπιθέσεις τοῦ σατανᾶ καὶ νὰ τὸν νικᾷ.

Ὅτι ἡ **δύναμις τοῦ σατανᾶ βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς Θεῆς Προνοίας,** αὐτὸ τὸ μαρτυρεῖ καθαρὰ καὶ τὸ βεβαιώνει σαφῶς ἡ **ἁγία Γραφή,** Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη.

● Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἔχουμε τὸ βιβλίον τοῦ

Ίώβ, καὶ στὸ πρῶτο τοῦ κεφάλαιο διαβάζουμε, ὅτι ὁ διάβολος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀγγέλων του· ρίχνει πονηροὺς ὑπαινιγμούς κατὰ τοῦ Ίώβ, συκοφαντεῖ τὴν ἀρετὴ του καὶ χαρακτηρίζει τὴν ἀφοσίωσι καὶ πιστότητά του στὸν Κύριο ὄχι γνήσια καὶ δοκιμασμένη ἀλλὰ συμφεροντολογικῆ· καὶ στὸ τέλος προκαλεῖ τὸ Θεὸ ζητώντας νὰ ὑποβληθῇ ὁ Ίώβ σὲ μεγάλες θλίψεις, ἐλπίζοντας ὅτι κάτω ἀπὸ αὐτὲς ὁ πιστὸς δοῦλος θὰ καμφθῇ καὶ θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν Κύριό του. Καὶ ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει νὰ δοκιμασθῇ ὁ Ίώβ μέσα στὸ καμίνι πρωτοφανῶν πειρασμῶν καὶ νὰ δεῖξῃ τέτοια ὑπομονὴ ποὺ ἔμεινε παροιμιώδης (βλ. Ἰακ. 5, 11)· ἀφήνει δηλαδὴ τὸ σατανᾶ νὰ δράσῃ, συγχρόνως ὅμως τοῦ ὀρίζει μέχρι ποιοῦ σημείου θὰ προχωρήσῃ. «*Τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ διαβόλῳ· Ἰδοὺ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἄψῃ*» (Ἰωβ 1, 12). Κάνε, δηλαδὴ, –λέει ὁ Θεὸς στὸ σατανᾶ– ὅ,τι θέλεις στὰ παιδιὰ του, στὰ ζῶα του, στὴν περιουσία του, σὲ ὅ,τι ἔχει· δὲν σοῦ ἐπιτρέπω ὅμως νὰ βάλῃς χεῖρι ἐπάνω του, ν' ἀγγίξῃς τὴ ζωὴ του. Στὸ βιβλίο λοιπὸν αὐτό, ποὺ εἶνε μία περιγραφή τοῦ δραματικοῦ ἀγῶνος μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ σατανᾶ, βλέπουμε ὅτι ὁ σατανᾶς δρᾷ ἐντὸς ἐνὸς περιωρισμένου πεδίου, ποὺ εἶνε ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένο ἀπὸ τὸ Θεὸ.

● Ἀλλὰ καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη, στὸ **εὐαγγέλιο τῆς σημερινῆς Κυριακῆς**, βλέπουμε τὴν ἀλήθεια αὐτή. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε στὸ σατανᾶ νὰ παιδέψῃ τὸν δαιμονιζόμενον, δὲν τὸν ἄφησε ὅμως νὰ τὸν θανατώσῃ, νὰ τὸν ρίξῃ π.χ. ἀπὸ τὸ γκρεμὸ στὴ λίμνη, ὅπως ἔγινε μὲ τοὺς χοίρους· ὁ δαιμονιζόμενος βρισκόταν διαρκῶς κάτω ἀπὸ τὴν πατρικὴ πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία τὸν παρακολουθοῦσε στοργικὰ σὲ ὅλα τὰ βήματά του καὶ τὸν προφύλασσε ἀπὸ τὰ θανατηφόρα χτυπήματα τοῦ διαβόλου. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος βλέπουμε ὅτι οἱ δαίμονες δὲν τολμοῦν νὰ εἰσέλθουν στοὺς χοίρους καὶ νὰ καταστρέψουν τὴν ξένη αὐτὴ περιουσία, ἐὰν προηγουμένως δὲν λάβουν τὴν ἄδεια τοῦ Κυρίου.

Ἐὰν λοιπὸν γιὰ νὰ βλάψῃ ὁ σατανᾶς μερικοὺς χοίρους ἀπαιτῆται ἄδεια τοῦ Κυρίου, κατὰ ἀσυγκρίτως μείζονα λόγο ἀπαιτεῖται ἄδεια προκειμένου νὰ πειράξῃ μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο ἕναν ἄνθρωπο. Κι ὅτι ἔτσι ἔχει τὸ πρᾶγμα ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ βαρυσήμαντα λόγια ποὺ εἶπε ὁ Κύριος στὸν ἀπόστολο Πέτρο τὴ νύχτα τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης· «*εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ*

ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου» (Λουκ. 22, 31-32). Δηλαδὴ· Σίμων, μὴ καυχᾶσαι γιὰ τὴν πνευματικὴ σου δύναμι, γιὰ τὶς ἀρετὲς σου, γιὰ τὴν ἀγάπη σου πρὸς ἐμένα. Ὁ σατανᾶς εἶνε φοβερός· ζήτησε νὰ σᾶς κοσκινίση σὰν τὸ σιτάρι, νὰ σᾶς ταραξῇ καὶ νὰ σᾶς πειράξῃ τόσο πολὺ, ὥστε νὰ κλονισθῆτε καὶ νὰ πέσετε. Ἀλλὰ ἐγὼ **δὲν σᾶς ἐγκαταλείπω ἀβόητους** στὴ διάθεσι τοῦ διαβόλου· προσηυχῆθηκα καὶ **παρακάλεσα τὸν οὐράνιο Πατέρα**, ὥστε ἡ πίστι σου σ' ἐμένα νὰ μὴ σβῆσῃ καὶ χαθῇ.

* * *

Τί συμπεραίνουμε, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὶς μαρτυρίες καὶ τὰ λόγια αὐτὰ τῆς ἀγίας Γραφῆς; Ὅτι ὅλοι θὰ δεχθοῦμε ὅπωςδήποτε πειρασμούς τοῦ διαβόλου – αὐτὸ εἶνε ἀναπόφευκτο, ἀλλὰ **νὰ μὴ φοβηθοῦμε· ὁ Θεὸς περιορίζει τὴ δύναμι τοῦ διαβόλου** καὶ ἐπιτρέπει σ' αὐτὸν νὰ μᾶς πολεμήσῃ τόσο μόνο ὅσο μποροῦμε νὰ τὸν πολεμήσουμε κ' ἐμεῖς καὶ νὰ τὸν νικήσουμε, ἐὰν βέβαια τὸ θέλουμε.

Γιὰ τὸν λόγο ὅμως ἀκριβῶς αὐτὸν **θὰ εἴμαστε καὶ ἀναπολόγητοι** ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐὰν ἀφήσουμε τὸν ἑαυτὸ μας νὰ νικηθῇ καὶ νὰ καταντήσῃ αἰχμάλωτος τοῦ διαβόλου. Ἐὰν ὁ σατανᾶς μᾶς πείραζε παραπάνω ἀπὸ τὶς δυνάμεις μας, τότε θὰ μπορούσαμε νὰ δικαιολογηθοῦμε γιὰ τὶς πτώσεις καὶ τ' ἁμαρτήματά μας καὶ νὰ ποῦμε, ὅτι ἡ πάλῃ μας εἶνε ἄνιση καὶ γι' αὐτὸ νικηθήκαμε. Ἀλλὰ τώρα; Τώρα ✓ καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ εἶνε περιορισμένη,

✓ καὶ ὁ Χριστὸς προσεύχεται γιὰ μᾶς, ὅπως ἄλλοτε προσευχήθηκε γιὰ τὸν Πέτρο καὶ τοὺς ἄλλους ἀποστόλους,

✓ καὶ ἡ Ἐκκλησία, τὸ θεϊκὸ αὐτὸ ὄπλοστάσιο, εἶνε ἔτοιμη νὰ μᾶς ὀπλίση μὲ τελειότερα πνευματικὰ μέσα, ὥστε ὄχι ἀπλῶς νὰ νικήσουμε ἀλλὰ καὶ νὰ θριαμβεύσουμε.

Τί ὑπολείπεται; Μόνο ἡ θέλησί μας. Νὰ θελήσουμε. Ν' ἀποφασίσουμε. Νὰ ἀντισταθοῦμε μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, κατὰ τοῦ πονηροῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος ζητάει νὰ μᾶς ὑποδουλώσῃ καὶ νὰ μᾶς μεταβάλλῃ σὲ ἀχθοφόρους τῆς ἁμαρτίας.

Ἀδελφοί, ἄς λάβουμε θάρρος. Ἄς ἀκούσουμε τί λέει ὁ παντοκράτωρ Κύριος· **ὑποταχῆτε στὸ Θεὸ, ἀντισταθῆτε στὸν διάβολο** καὶ θὰ φύγῃ μακριὰ ἀπὸ σᾶς· πλησιάστε στὸ Θεὸ καὶ θὰ πλησιάσῃ καὶ ἐκεῖνος ἐσᾶς· «*ὑποτάγητε τῷ Θεῷ. Ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν· ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν*» (Ἰακ. 4, 7-8).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**